Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central), jud. Arhip Alexandru
Dosarul nr. 2ri-122/24
2-22128604-02-2ri-20022024

D E C I Z I E

23 aprilie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Clim Eugeniu
Judecătorii Iorgov Steliana
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Cibotari Ion, reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu,

în cauza civilă intentată la cererea depusă de către lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 ianuarie 2024, prin care a fost acceptată spre examinare cererea și a fost admisă cererea privind asigurarea acțiunii,

c o n s t a t ă:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului.

La data de 02 ianuarie 2024, lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian a depus cerere împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei de 667 298,31 lei.

Prin cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară lichidatorul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacele bănești din patrimoniul lui Cibotari Ion în limita valorii acțiunii - 667 298,31 de lei.

În susținerea cererii date, lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian a indicat că, măsurile de asigurare solicitate corespund scopului urmărit de lege, de a garanta executarea creanțelor creditorilor, ținând cont de faptul că, neexecutarea acestora până la moment indică asupra comportamentului de rea credință a lui Cibotari Ion ca administrator al S.R.L. „IMPORT PLUS”, și asupra posibilei eschivări de la executarea acestora pe viitor.

Având în vedere circumstanțele de fapt descrise în cerere, lichidatorul consideră că se impune necesitatea aplicării sechestrului asupra sumelor de bani din conturile bănești și asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâtului, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 ianuarie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

S-a stabilit ședințe de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 22 februarie 2024, în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul central), situată pe adresa: N. Zelinski 13, etajul 3, sala de ședințe nr. 20, cu citarea lichidatorului și a pîrîtului.

S-a admis cererea privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestru pe mijloacele bănești aflate la conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile a lui Cibotari Ion care vor fi identificate de către executorul judecătoresc, în ordinea prevăzută de art. 27 alin. (4) din Codul de executare, în limita sumei de 667 298,31 (șase sute șase zeci și șapte mii două sute nouăzeci și opt) lei și 31 bani.

Nefiind de acord, la data de 08 februarie 2024, conform plicului anexat, Cibotari Ion, reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 09 ianuarie 2024, în partea prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale lui Cibotari Ion care vor fi identificate de către executorul judecătoresc, în ordinea prevăzută de art. 27 alin. (4) din Codul de executare, în limita sumei de 667 298,31 lei, soluționând prin decizie problema respectivă, dispunând respingerea cererii de asigurare a acțiunii înaintată de lichidatorul S.R.L.„IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 174, art. 175, art. 177 din Codul de procedură civilă, indică că lichidatorul S.R.L.„IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian, nu a justificat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Susține recurentul că pretinsa neexecutare a obligațiilor din partea pârâtului a constituit temei pentru depunerea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, însă acest fapt, în lipsa altor circumstanțe, nu impune obligatoriu necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

De asemenea indică că reclamantul nu a probat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii și nici situația financiară precară a pârâtului care ar indica la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii recurate, soluționând prin decizie problema în fond, cu respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

Conform art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Așadar, momentul care declanșează curgerea termenului este cel al comunicării actului de procedură. Colegiul reține din materialele cauzei nu poate stabili momentul recepționării încheierii contestate. Astfel, nu este posibil de a stabili cu certitudine data la care termenul a început să curgă. În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termenul legal stabilit de art. 8 din Legea insolvabilității.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul întemeiat şi care urmează a fi admis cu casarea parțială a încheierii primei instanțe în partea în care au fost aplicate măsuri de

asigurare a acțiunii și soluționarea prin decizie a problemei respective, din următoarele motive.

Conform art. 356 din Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile şi completările stabilite de legislația insolvabilității.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Conform prevederilor art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

După cum rezultă din actele pricinii, la data de 02 ianuarie 2024, lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian a depus cerere împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei de 667 298,31 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii reprezentantul lichidatorul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacele bănești din patrimoniul lui Cibotari Ion în limita valorii acțiunii - 667 298,31 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 ianuarie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii, fiind aplicat sechestru pe mijloacele bănești aflate la conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile a lui Cibotari Ion care vor fi identificate de către executorul judecătoresc, în ordinea prevăzută de art. 27 alin. (4) din Codul de executare, în limita sumei de 667 298,31 (șase sute șase zeci și șapte mii două sute nouăzeci și opt) lei și 31 bani.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una neîntemeiată, reieșind din următoarele raționamente.

Colegiul relevă că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitanților, la caz reclamanta Botnariuc Natalia, care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Colegiul ține să învedereze că, asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, se reține că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța verificând raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există *perriculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, necesitatea și scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri.

Concomitent, urmează de indicat că deși *restitutio ad integrum*, ține de esența litigiului și în acest sens pretențiile reclamantului vizează sumele de bani, la soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii urmează să se țină cont și obiectul litigiului, iar în dependență de aceste constatări se va reliefa dacă există sau nu pericolul imposibilității executării hotărârii judecătorești, urmează a fi verificat și faptul dacă măsura de asigurare coincide sau nu cu scopul acțiunii. Or, simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului-intimat, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La caz, instanța de recurs constată că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Codul de

procedură civilă, primei instanțe precum și instanței de recurs nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii. Lipsa unor probe, ce ar fi confirmat existența riscului imposibilității executării hotărârii judecătorești denotă caracterul irațional, până la proba contrară, a aplicării măsurilor de asigurare, precum și inoportunitatea acesteia.

Respectiv, Colegiul menționează că, în sarcina reclamantului este obligația de a proba că părțile au bunuri mobile sau imobile în proprietate, care ar putea fi înstrăinate, împiedicându-se astfel executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, precum și iminența producerii pagubei invocate, ceea ce în speță, lipsește.

În concluzie, Colegiul conchide că, reclamantul nu a justificat necesitatea și raționalitatea măsurii de asigurare solicitate, iar instanța de fond eronat a stabilit temeinicia cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

Așadar, având în vedere impactul măsurilor de asigurare, Colegiul relevă că acestea nu pot fi aplicate în baza unei temeri, ci trebuie să fie justificate. În caz contrar, persistă riscul depășirii scopului asigurării acțiunii, care va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil. Din raționamentele expuse, întru asigurarea unui echilibru între interesele părților, se impune respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare.

În contextul celor expuse, Colegiul conchide că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, fapt ce impune admiterea recursului, casarea parțială a încheierii primei instanțe, în partea admiterii cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și soluționarea prin decizie a problemei respective prin emiterea unei încheieri noi, de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 427 lit. c), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cibotari Ion, reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu,

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă intentată la cererea depusă de către lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian împotriva lui Cibotari Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, în partea în care a fost admisă cererea privind asigurarea acțiunii, și se emite în această parte o nouă decizie sub formă de încheiere prin care:

Se respinge cererea depusă de lichidatorul S.R.L. „IMPORT PLUS” în procedura simplificată a falimentului, Panciuc Adrian cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Clim Eugeniu

Judecătorii Iorgov Steliana

Cojocaru Olga